

meget mere som Følgen af en modsat Fremgangsmåde blot var bleven, at Afstemningen var bleven udsat til den følgende Dag og gjentaget, saa at Thinget ikke ved den Fortolkning, som jeg anser for den rigtige, var blevet beslutningsudygtigt. Det er den Forklaring, jeg har ønsket at give for de Enkeltes Skyld, der mulig kunde tænke paa at finde noget Paafaldende i, at jeg har fremhævet dette saa bestemt. Jeg ser ikke rettere, end at det er en af den Slags Ting, hvor der ikke kan være gjældende Praxis, men hvor der maa være Adgang til en ny Overveielse, dersom man erkjender, at Konsekvenserne kunne blive høist mærkværdige baade med Hensyn til Afstemninger og med Hensyn til Valg, og uden altsaa paa nogen Måde at udtale nogen Opfordring til den høitærede Formand har jeg villet gjøre Rede for, at jeg mente, at her dog var en Sag, hvor en anden Mening vel ogsaa turde lade sig høre.

Clauſager: Oberfor den ærede Ordførers Udtalelser om, at Blandingen af Stemmesedler ene og alene er foreskrevet med Hensyn til Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse, skal jeg sige, at ganske vist er Blandingen vel nok nærmest foreskrevet, fordi Forholdstalsvalgmaaden er bleven indført i den ny Valglov. Men § 82, der omhandler denne Blanding, gjør ingen Undtagelse for de enkelte Valgs Vedkommende navnlig paa Færøerne og Bornholm, der omtales i § 85, og saa kan man dog antage, at da det er en almindelig Bestemmelse angaaende Landssthingsvalgene, der er givet i § 82, bør den samme Fremgangsmåde ogsaa følges ved et enkelt Valg, som f. Ex. paa Bornholm og Færøerne. Til de to ærede Medlemmer fra 7de og 3die Kreds (Hauerslev og Strandskov), der have holdt stærkt paa, at Valget af Hensyn til de begaaede Formfeil eller Uregelmæssigheder ligeoverfor Valgloven burde forkastes, vil jeg dog tillade mig at sige, at dersom man overalt vil følge den Fremgangsmåde, hvor der bliver gjort en Afvigelse fra Valgloven, at forkaste Valgene uden Hensyn til, om man har en Formodning om, at Udsaldet var blevet det samme eller det modsatte, hvis disse Afvigelser ikke havde fundet Sted, synes det mig dog, at det ligger fuldstændig nært at antage, at man derved i Grunden straffer Valgerne mere end den Valgbestyrrelse eller Valgbestyrrelsens Formand, som har sat sig ud over Valgloven eller begaaet et Feilgreb. Det kan fornuftigvis ikke være Valglovens Hensigt, og det er ogsaa saa langt fra at være det andet

Things Fremgangsmaade, hvor der næsten efter ethvert Valg foreligger Klager over visse Valgs Foretagelse. Som jeg før har nævnt, har det, saavidt mig bekjendt, stædte været Reglen, at man har godkjendt de Valg, hvor der ikke har været en bestemt Sandsynlighed for, at Udsaldet vilde være blevet et andet, dersom de begaaede Misligheder ikke havde fundet Sted. Man har kun kasseret Valg, hvor man havde en stærk Formodning om, at Udsaldet var tvivlsomt. Ellers, naar man har godkjendt Valg, hvorover der har været klaget, har man, hvor der har været begaaet store Afvigelser fra Valgloven, nøiedes med at gjøre en Henvisning til Indenrigsministeren om at tage under Overveielse, hvorvidt de Paagjældende fortjente en Bødestraf eller noget Lignende, og det er den samme Fremgangsmaade, jeg for min Del synes, at man her helst burde følge. Jeg kan saameget mindre finde Anledning til at kassere Valget, som en Udtalelse fra det ærede første Medlem for 3die Kreds (Strandskov) gif ud paa, at Resultatet, hvis der blev et Omvalg, upaatvivlelig vilde blive aldeles det samme som sidst. Naar man har den Formening, synes jeg, at det at kassere Valget kun vilde være at trætte Valgerne derovre. Men noget andet er, som sagt, at lade enten Valgbestyrrelsen i dens Helhed eller navnlig Formanden som den, der har det største Ansvar for Valgbestyrrelsens Handlemaade, lide for, at han har sat sig ud over Valglovens Bestemmelser, og jeg kan derfor ikke andet end gjentage den Henstilling, jeg før rettede, som gaar ud paa, forsaavidt Valget bliver godkjendt, at der da maa blive afstemt — jeg haaber den høitærede Formand vil tillade, at der foretages en Afstemning — over, hvorvidt det skal henvises til Ministerens Overveielse, om Valgbestyrrelsens Formands Udsærd fortjener at straffes med en Bøde.

Formanden: Deri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem; men hvis det ærede Medlem i den Retning vil gjøre Noget, staar det ham frit for at indbringe et Forslag, der kan behandles under de sædvanlige Former. Her vil kun Indstillingen om Valgets Godkjendelse eller Forkastelse finde sin Afgjørelse.

Ordføreren (Ussing): Jeg vil blot med Hensyn til § 82 henvise det ærede Mindretal til Indledningen til denne Paragraf, hvoraf det vil ses, at den ene og alene handler om Valg, der foregaa efter Forholds-